

Giọt Nước Mắt Khóc Ngày Vui

Tác Giả: Nguyễn Thị Hoàng
Thứ Ba, 20 Tháng 4 Năm 2010 22:09

Chờ bao giờ quên nỗi nhớ ng ng cho ta cuộc sống hôm nay với tất cả những gì ta cần.

Chuyến bay nối liền Seattle đến Orlando đang góp phần thi thốt xâu, thân tàu nhồi nhét, nên hành khách trên phi cơ cảm thấy mệt mỏi, say sóng và trở ra lo lắng suốt hành trình. Cho đến khi phi cơ hạ cánh chậm rãi tại Miami yên tâm, thả ra những nhóm. Riêng Tâm vẫn bình thản nhìn ngắm lúc thân tàu hạ cánh, nhìn xuống suốt chuyến đi. Chàng hàng không ánh mắt nhìn ngắm hàng loạt biển mây xám đen trôi bồng bồng trong không gian qua ô cửa sổ, liên tục âm vang ký ức gì nhớ những dòng nước vi vút không gian đã mất thời gian trôi qua mây lộng gió, gào thét trong những phi vụ oanh kích, sẵn giờ chờ đợi hào hùng khắp vùng trời quê hương ngày cũ.

Hành khách khấp sợ phi cơ, Tâm nối gót sau cùng. Lần đầu tiên đến thành phố du lịch của nước Mỹ, Tâm nghĩ rằng mình có thể sẽ có những chuyến vui cùng bạn bè với thời gian nghỉ phép vacation trong năm. Chuyến đi dài tính từ lâu giờ mới thực hiện và cũng là chuyến đi đến thành phố này cùng bạn bè và Văn Thi Đàn Mây Viên Xấu chờ đêm ra mắt mỹ quyên sách mà Tâm đã xuất bản mỹ năm trước. Chuyến trình Tâm đã theo luồn với bạn qua phone đã nhồi nhét trong mỹ tháng trước.

Theo dõi tính với Địch Dũng, người bạn duy nhất thì cuộc tuấn này Tâm mới đến, để có Dũng đón tiếp phi trình, những giờ cuộc Tâm lại khi hành sự mà không báo Dũng biết. Địch Dũng là bạn cùng quê từ thuở ấu thơ. Sau này hai người gặp nhau cùng một đêm trước năm 1975. Khi miền Nam bắt đầu sụp đổ, Tâm và Dũng không còn gặp nhau, cho đến vài năm gần đây tình cờ Tâm gặp lại Dũng một lần tại Seattle trong chuyến Dũng đi thăm người thân. Từ đó Dũng và Tâm trở nên thông tin cho nhau. Địch Dũng cũng là nhà văn, nhà thơ đã thành danh tại địa phương. Do đó, Tâm nhớ Dũng với bạn bè và Văn Thi Đàn Mây Viên Xấu chờ đêm Ra Mắt Sách cho Tâm vào cuộc tuấn này.

Đã 5 giờ chiều. Những tia nắng cuối ngày đổ hoe rực rỡ trên cuộc chân trời. Chiều hoàng hôn, bầu trời trong xanh dịu mát trong cuộc Xuân của tiếu bang những niềm vui này. Tâm nhìn thấy người hành lý rời đi đón một chiếc taxi, tìm phòng ngủ, tắm rửa, ăn uống, đi ăn, sau đó thoải mái nhìn ngắm vài nơi trong thành phố cho thấy tình hình.

Sáng hôm sau, vừa khi đi tìm tâm xong thì một tiếng ăn gọi đó, Tâm trở về phòng, gọi bạn:

- Alo ! Dũng ! Tâm đây nè. Mình vừa mới đến thì hôm qua đang khách sạn Orlando Marriott Downtown, trên đường Livingston St, phòng số 324 đây.

- Ồ ! Tâm ! Sao cậu qua sớm vậy ? Hôm nay mới thì ba mà. Cậu hãy với mình sáu mới đến để mình đón.

- Bất tiện. Những tuấn là vacation bắt đầu thì hai, nên đi sớm...vừa du ngoạn, vừa nghỉ ngơi thì giờ bàn bạc, sắp xếp thêm với các bạn cho Đêm Ra Mắt Sách của mình để chu đáo, chứ không phải nhà uống phí. Đến Orlando, tất cả đều xa lạ, những nghĩ rằng duyên văn nghệ dù chưa quen thân, cũng nhớ đã quen thân rồi...nên mình mới...can đảm mang chuông đi đánh chuông người. Có gì đi nữa, mình vẫn trông cậy vào cậu.

- An tâm đi. Chờ lo. À mà này ! Đi một mình hay ? Đi một mình thì buồn chết. Sống để thân nhân

Giọt Nước Mắt Khóc Ngày Vui

Tác Giả: Nguyán Thá Hoàng
Thứ Ba, 20 Tháng 4 Năm 2010 22:09

cåu...phå cå cuåc đåi ! Đå tå giúp cåu så...không còn låoi đå cå chå ? Nå, mà sao không báo cho mình ra phi trång đån ?

Nghe bån håi, Tâm cåi dån trong máy :

- Dång biåt mình nhå thå nào råi, cu ky đåc thân, cåm hàng cháo chå tå ngày ra tù viåt cång cũng đã ba måi båy năm råi còn gì.. Så phån mình nhå thå, mà suåt đåi chå måt lån cåi vå mà thôi. Nhåc đån càng thêm måt.

- Xin låi nhå ! Đåa cho vui, tå biåt tính cåu råi mà. Nå, tå så đån hotel đån cåu vå nhà tå ngay bây giờ .

Ngåp ngång vài giây Dång nói nhanh :

- Tâm à ! Låi đång có trångåi, chåa biåt tính sao...! À ! mà thôi..! hån cåu 3 tiång đång hå nåa tå đån đån, giờ đång bån tí viåc gåp. Så bàn sau.

- Trångåi gì thå Dång ?

- Yên tâm ! så thåo luån våi Tâm sau. Thôi nhå ! Ba tiång đång hå nåa, tå đån hotel. Đång đi đâu nhå. Bye.

Tâm gåt ång nghe lên máy, låm nhåm “đång có trångåi” điåu gì đây khiån Tâm låi có chút lo. Tâm thån thång ngåi nåm dài trên giång våi nhång suy nghĩ vån vå. Nåi lo lång xen lån đåâm đôi câu nói chåc quåe cåa bån bè thånh thoång cåt đåa cũng nhå nhång låi Dång våa vui miång låi là đåu ån đån våt, nghiån nát cõi lòng Tâm xót xa thân phån. Lâm Thå Diåu Ngån åi ! Em åi ! Tòa lâu đài hånh phúc råc rå ngày nào ! Ngåi vå trå đåp, kiåu điåm kiåu sa cåa ba måi båy năm vå tråc ! Em đång å đâu, hå em ! Thå giåi vô hình, håu hình sao quá bao la, nhiều khå, rång rån ngăn cách đåu chân tìm kiåm, che khuåt ánh måt dåi trông. Hai måi năm tròn có måt trên vùng đåt tå do, anh dåi tìm våt chân em, hình bóng em qua bao phång cách vån là bóng chim tăm cá ! nhå cån gió thoång giåa cánh đång vång månh mång ! Sao måt mừng xa cách nghìn trùng ! Lâm Thå Diåu Ngån ! Viên ngåc quý cåa anh !Anh vån dåi tìm em suåt trån cuåc đåi này mãi mãi đån tån cùng !

Ngày åy ! Mùa hè đå låa 1972 trong måt phi vụ oanh kích yåm trå quân bån vùng rång núi tây nguyên. máy bay cåa Tâm bå trúng đån phòng không đåch, båc cháy, Tâm nhåy dù thoát khåi máy bay. Tâm bå thång nång, đåc tåi thång vå quân y viån. Måc đåu có bác sĩ, y tá, điåu đång, tån tình cåu chåa. Nhång đåc biåt nhåt, ngåi nå trå tá xã håi trå đåp đôi måi Lâm Thå Diåu Ngån, hoa khôi cåa trång Xã Håi đã håt lòng chăm sóc dành riêng Tâm tång miång ăn, giåc ngå, quần áo, tåm råa, thå tåc giåy tå, kå cå tiån båc....Lúc nào Diåu Ngån cũng cån kå bên Tâm vå vå, an åi Tâm ngày đêm bên giång bånh chång khác nào ngåi vå hiån lo lång nuôi bånh cho chång. Trong vai trò ngåi nå trå tá xã håi, đôi lån Diåu Ngån đích thân tìm kiåm, liên låc våi gia đình Tâm quåe Vĩnh Long, báo tin, an åi, đång viên tinh thån cha må già cåa Tâm. Gia đình Tâm å quåe neo đån, anh chå em không có. Diåu Ngån tå mình đích thân đåa đån cha må Tâm tå quåe đån quân y viån thăm con, lo chå ăn chå å cho ông bà råi låi đåa đón ông bà trå vå låi quåe.

Lâm Thå Diåu Ngån, ngåi nå trå tá xã håi trå đåp, kiåu kå đã tång làm điån đåo bao chàng trai si tình, nhång nào ai có điåm phúc đåc låt vào đôi måt xanh thåc nå. Thå mà, nhå måt đånh månh an bài, lång duyên kång, con chim vành khuyên quy hàng, chåp nhån ån đåi đôi cánh đåi bàng...ngay ngày đåu tiên tåi quân y viån våa gåp chàng trung úy phi công trå hào hoa Nguyán Hoàng Tâm. Diåu Ngån nhå đã bå tiång sét ái tình đánh trúng. Còn Tâm thì “ngåt tång con tàu” tråc “đåa hoa thanh såc låc giåa rång gåm” không thå xa råi dù trong gang tåc.

Giọt Nước Mắt Khóc Ngày Vui

Tác Giả: Nguyán Thá Hoáng
Thứ Ba, 20 Tháng 4 Năm 2010 22:09

Ba tháng đi u trá tái quân y vián qua rát nhanh và cũng là thái gian tái đáp háng phán nhát cuác đái Tâm – Ngân. Trái tình yêu đã chín mùi giáa chàng phi công Nguyán Hoáng Tâm tài hoa và nàng ná trá tá xã hái Đoàn Ná Quân Nhân Quân Lác Viát Nam Cáng Hòa Lâm Thá Diáu Ngân sác nác háng trái. Rái quân y vián, Tâm trá lái đán vái bán bè đá tiáp tác tung hoành chián đáu giáa không gian khái láa. Nháng cuác hán hò bên nhau, tay trong tay thá non hán bián. Nháng giây phút má táa vai ká sung mãn tình yêu xây đáng táng lai hánh phúc đáy ăám áp máng lán máng con trong nháng ác má đá rái cũng vào cuái năm đó tiác cái linh đình đã đián ra trán niám má ác.

Năm sau bé Diáu Tháy ra đái, cháng tích tình yêu, lâu dài hánh phúc đôi uyán áng Tâm Ngân toàn bích. Nháng cuác đái không báng pháng nhá ác muán. Cuái năm 1973, trong mát phi váo oanh kích Bác Viát, phi cá cáa Tâm lái bá trúng đán tá máng lái i phòng không đách bán lên, bác cháy. Tâm phái nháy dù ra khái phi cá và đã bá giác Há láu đầy nghiát ngã trong nhà lao núi ráng viát bác. Tá đó, Tâm đã mát hán liên lác vái Diáu Ngân và tát cá ngái thân. Năm 1986, Tâm mái thoát đác ngác tù giác cáng, trá vá tá m ngày xáa. Nháng tát cá chá là con sá không trác mát. Mái sá đã hoàn toàn thay đái. Cha má già cáa Tâm đã qua đái lúc Tâm bá giác giam cám tù đầy. Thân nhân, bà con không còn ai. Nhà cáa ruáng đát cáa gia tác bá báo quyán giác cáng chiám đát tráng trán. Tá cá vô thân. Tâm kéo lê cuác đái tàn tá khán đán giáa nhà tù lán xã hái chá nghĩa cùng gia đình ngái chú há tái Saigon. Riêng gia đình, thân nhân phía vá cũng đã tan tác, láu lác kháp nái, ká còn ngái mát. Tâm đã đánh iu thì giá lán tìm tin tác hai má con Diáu Ngân, nháng chá là công dã tràng. Điáu duy nhát mà Tâm biát đích xác đác vá con chàng đã cháy theo làn sóng ngái ào át trán lánh giác tá Saigon ra Vũng Tàu tìm ghe thuyán vát thoát ra khái vào đúng cái ngày đen tái nhát cáa dân tác Viát Nam, ngày quác hán 30 tháng tá đán 1975 khán nán áy. Đá rái tá đó đán hôm nay, qua bao thăng trám cuác đái đái Tâm chá a xác nhán đác Diáu Ngân, Diáu Tháy đã đánh cá tái quác gia nào, Má, Anh, Pháp, Đác, Na Uy, Canada, Úc... hoác cũng có thá đã vùi tháy đái lòng đái đáng sâu thám..!

Có tiáng gõ cáa phòng ngá. Tâm vái ngái đáy cát ngang dòng suy tá quá khá mà mái khi lòng buán lái cá tuôn tràn nhá dòng thác lũ.

- Má cáa. Dáng đây Tâm.

Tâm bác vái má cáa. Hai bán gáp nhau, ôm chát tay nhau vái xiát bao máng vui.

- Tá đáa cáu vá nhà tá, nhà đáng chá cám. Mang hát hành lý vá nhà tá đái, làm gì á phòng ngá phí tián vô ích thá này.

Tâm không chú ý điáu bán váa nói, nôn nóng hái Dáng :

- Lúc náy Dáng nói đáng có tráng i, chá a biát tính sao ? Chuyán gì thá ?

- áy chát ! quên mát ! Nhà Văn Mác Nhiên, Tráng Văn Thi Đán Mây Vián Xá váa qua đái ngày hôm kia, vì ung thá. Mát sá thành viên và thân háu trong Văn Thi Đán có trách nhiám tá chác Đám Ra Mát Sách cho cáu vào ngày thá báy này váa gáp nhau tái nhà quán hôm qua đã tháo luán có nên đánh chá hay tiáp tác tá chác Đám Ra Mát Sách. Ngái nói nên đánh lái mát ngày giá khác, ngái nói cá tiáp tác. Nháng ý kián đánh chá thì vát đáa sá vái lý do là nái bá đáng có tang tóc đau buán cho ngái bán mình váa nám xuáng. Anh em bàn qua bàn lái nhá thá, tá vái đáa ý kián là đá đián thoái hái ý kián cáu. Mái ngái đáng ý. Rái chá a káp gái đián thoái cho cáu thì váa lúc không ngá cáu lái qua đây sám hán. May quá. Thá thì sán đây ý kián cáu thá nào, cáu nghĩ sao ?

Tâm sáng sáng áng áng áng kián xáy ra quá bát ngá cho đá tính cáa mình và cáa các bán.

Giọt Nước Mắt Khóc Ngày Vui

Tác Giả: Nguyán Thá Hoáng
Thứ Ba, 20 Tháng 4 Năm 2010 22:09

Tâm cảm thấy lúng túng chßa thß có đß cß câu trß lßi trß cß vßn đß mà thßi gian vßa qua Tâm đã pß, đß trß, chußn bß, đßt bao nißm tin, hy vßng.

Tâm thß thßn nói nhß không ra hßi :

- Nßu đßnh chß thì thông báo, gißy mßi, đßa đß mß, mß thß cß...tßt cß gì gì đó mßi chuyßn đã phát ra, làm sao đßnh lßi kßp, bà con sß trách mình.

- Chuyßn đß dàng thôi, cßu khßi lo. Nßu đßnh chß thì anh em sß hoàn tßt thu hßi rßt êm đßp.

Bßn tßi có nhßng phßng tißn thông báo, nhßt là đám tang anh Mßc Nhiên còn kéo dài đôi ngày nßa tßi nhà qußn. Bßn bè, thân hßu, đßng hßng đßng đßn thăm vißng linh cßu rßt đßng. Theo tß nghĩ vißc đßnh chß cũng hßp lý thôi. Dù là sinh hoßt vßn hßc nghß thußt cßa mßt Văn Thi Đßn, mà ngßng i chß gia đßnh (Trßng Văn Thi Đßn) qua đßi thì làm sao vui đß cß chß !

- Nói thß, quyßt đßnh đßnh chß là chß cß chßn rßi đßy chß ?

- Ý kißn đa sß đßy.

- Nhà Văn Mßc Nhiên hßng thß bao nhiêu tußi ? Gia cßnh anh ßy ra sao hß Dßng ?

- Anh ßy khoßng 65, cùng lßa tußi bßn mình. Vß hai con đã trßng thành. Bà xã cßa Mßc Nhiên cũng là nhà thß đßy. Sau 30 tháng tß đßt nßc tang thßng anh chß Mßc Nhiên vßt thoát đßc, đßnh cß Phßp và đã sinh hoßt vßn hßc nghß thußt bên ßy rßt rßm rß. Hai vß chßng vßa đßi cß tß Paris vß đây đßc tám năm nay, vì có cô con gái cßng là đßc sĩ đang làm vißc tßi mßt bßnh vißn ß đây đßc tißn lßi gßn nhau. Vß đây, vß chßng Mßc Nhiên phßi hßp cùng bßn hßu đßng ra thành lßp Văn Thi Đßn, rßt nhißu vßn nghß sĩ hßng ßng và sinh hoßt có tßm vóc, rßi rác đßn mßt vài tißu bang. Theo ý Tâm tißn bán đßc sách sß gßi toàn bß giúp thßng phß binh và cô nhi quß phß Vißt Nam Cßng Hòa. Nhß thß, theo tß nghĩ Đßm Ra Mßt Sách cßa cßu sß đßng và thành công lßn vì đßng hßng tßi đßa phßng này sß ßng hß hßt mình.

Tâm dò ý kißn Dßng mßt lßn nßa :

- Thß cßu cũng đßng thußn ý kißn đßnh chß theo khßi đa sß mà cßu vßa nói chß ?

Dßng nhìn bßn cßng i cßng i, không trß lßi mà nhß cßng i câu hßi lúc đßu.

Tâm nói :

- Đßi tßng chính cßa Đßm Ra Mßt Sách chính là tßi. Nhßng thành công hay thßt bßi cßa Đßm Ra Mßt Sách lßi chính là Ban Tß Chßc, mà Văn Thi Đßn Mây Vißn Xß cùng bßn bè thân hßu đßng cai tß chßc. Tùy hoàn cßnh Ban Tß Chßc có trßn quyßn quyßt đßnh. Vß phßng đißn tình cßng và tâm linh đßi vßi ngßng i Vißt Nam không ai vui thú gì khi mà nßi bß đßng có nßi bußn mßt mát, sß đau đßn và tang tóc xßy ra. Chúng ta nên đßnh chß là hßn đß mßc nißm, tßng nhß đßn ngßng i bßn cßa mình đã khußt. Chúng ta chß đßn mßt ngày giß nào đó thußn lßi sß tß chßc. Tôi không có thßm quyßn đòi hßi, yêu cßu Ban Tß Chßc làm theo ý mình. Tôi xin cảm ßn quý vßn thi hßu, bßn bè thân hßu ß đây đã có nhß ý hßi ý kißn tßi. Tôi nhß Dßng chuyßn ý kißn cßa tßi đßn tßt cß quý bßn. Đßn thành phß này, tßi chß quen bißt Dßng là ngßng i duy nhßt, ngoài ra, tßt cß đßu xa lß. Nói thì nói thß, thßt sß tßi cũng đã ngßng mß vßn tài cßa mßt sß vßn nghß sĩ ß đây, nhßng vßn kß thanh bßt kißn kß hình, chß có nhßng đßp nhß thß này có thß đß đßc bißt mßt nhau.

- Cảm ßn Tâm. Tß sß chuyßn lßi. Vßn đß đã đßc gì i quyßt.

Tâm nói thêm :

- Có thß sang năm mình lßi lßy vacation qua đây nhß bßn bè thß cß hißn Đßm Ra Mßt Sách. Hôm nay hoßc ngày mai, mình vß lßi bên ßy vì còn nhißu vißc phßi làm.

- Gì mà gßp thß. ß vài hôm rßi vß. Nói gì thì nói, hßy vß nhà tß dùng cßng m, nghĩ ngßng i. Chúng ta còn nhißu chuyßn đß nói. Chißu này, chúng mình đßn nhà qußn vißng xác anh Mßc Nhiên và có thß gßp nhßng ngßng i bßn khác gì i thißu vßi cßu.

Giọt Nước Mắt Khóc Ngày Vui

Tác Giả: Nguyán Thá Hoàng
Thứ Ba, 20 Tháng 4 Năm 2010 22:09

Mái năm giß mà trßi đã sßm tßi. Khu vßc nhà qußn rßt rßng vßi nhßng trß đßn rßi rác không sáng lßm. Nhßng bãi đßu xe đßy ßp xe. Ngß i ra, ngß i vào tißp nßi trong im lßng trong cßng mßt lßi phßc sßc chßnh tß hßu hßt màu đen tßi gßn nhß đßng nhßt. Vì là khu vßc tang lß, nên quang cßnh bên ngoài cũng nhß bên trong thoáng nhìn thßt âm u trßm lßng, khác hßn cßnh sinh hoßt đông đúc, náo nhißt nßi đô thß ngoài kia. Vào nßi đây, vß trí con ngß i nhß đang chuyßn tß đßng đßn tßnh đß nhßn đißn ra đßc ß chính mình, ß chính mßi ngß i cái thân phßn làm ngß i bé mßn đang trßm luân gißa cßi thß gian. Sinh ký tß quy. Đã là con ngß i không ai tránh khßi bßc qua con đßng này. Nét mßt trßm ngßm, thái đß giß kß, ý chí tuân thß tßp tßc và lßch sß tßi thißu trên mßi khuôn mßt thßt rõ nét. Tß ngoài vào đßn cßa chính và ngay trong các phòng bên trong vßn có nhßng tßp nhß tßm nhau trò chuyßn nho nhß trong sß dßt và trang nghiêm. Tâm len lßi qua tßng tßp ngß i đang đßng tràn tß bên trong ra đßn cßa, đßn sân. Nhìn qua nhìn lßi, Tâm lßi chßng thßy Dũng đầu. Ngß i vißng quá đông. Đßng thßi chßng bßt gßp đßc khuôn mßt nào quen bißt. Tßt cß đßu xa lß. Vßa vào đßc đßn phòng trong, Tâm chßt thßy Dũng đang đßng ghi tên vào sß thßm vißng. Tâm lách ngß i chßm tßi nhßc nhß Dũng nhß ghi tên mình. Nhßng Tâm không thß nào yên vß mßt chß và đang bß đßm đông đùn đßy mßt cách nhß nhàng lßch sß cho đßn lúc Tâm bß gißt vào đßc phòng chính bên trong. Phòng chính rßt rßng đßy lúc nhßc ngß i khó mà chen chân. Tßt cß nhßng dây ghß không còn mßt chß trßng. Đã cùng đßng không còn lßi đi, ai đßng đâu yên vß đó. Tâm chen đßc vào mßt chß trßng trong mßt góc xa ß cußi phòng đß nhìn thông sußt đßc toàn cßnh và phía xa trßc mßt, nßi đßt cß quan tài cßa nhà văn Mßc Nhiên. Bên trên quan tài, bßc ßnh bán thân cß lßn cßa Nhà Văn đßc treo sát vách đßi đißn vßi cß tßa. Tâm đßc đßp nhìn ngß m nhà văn Mßc Nhiên lßn đßu tiên, ngß i mà Dũng đã gißi thißu đôi lßn qua đißn thoßi khi thßo lußn Đßm Ra Mßt Sách cßa Tâm. Đßp trai, hào hoa, cßng ngß nghß và thß lßc trông tráng kißn. Có thß ßnh chßp lúc còn trß. Rßt nhißu vòng hoa phßng đißu đß cß mà Tâm ßc tính phßi trên bßn mßi đßc xßp bßn hàng dài hai bên. Mßt bàn Phßt nhß, gßn đßt bên trái trßc linh cßu, trßm hßng nghi ngßt. Mßt bàn nhß đßt bên phßi vßng vong linh cũng có khung ßnh nhà văn Mßc Nhiên và hoa quß nhang đèn. Toàn cßnh tang lß trang nghiêm, ßm cúng và nhßt là đã thß hißn đßc tình yêu thßng, tình đßng loßi gißa con ngß i vßi con ngß i lßu xß. Nhìn vß phía gia quyßn thân nhân ngß i đã khußt, vì đßng khá xa, Tâm chß thßy lßc đßc không quá mßi vành khăn trßng lßn nhß đang ngß i ß hàng ghß đßu. Tâm đã hißu đßc gia cßnh cßa Mßc Nhiên ít ngß i. Tâm cßm thßy xót cho ngß i đã khußt. Nhßng khi nghĩ đßn thân phßn chính mình cũng đang ß tußi vß chißu, mßt ngày nào đó nhß mßt xuôi tay tìm đâu ra gißa chßn lßu vong xß ngß i khi trên đßng trß vßi cát bßi. Mßt mù xa vßng quá ! Cô đßn lßnh lßo gißa cßi ô trßc đßn mißn mißn vißn. Ôi ! chißn tranh ! Thßt khßn nßn ! Khßn nßn vô cùng ! Lß ma đßu bán nßc bßc bß phß ! Lß côn đß đßng cßp vißt cßng đã du nhßp chß thuyßt cßng sßn lßc hßu vß tiêu đißt dân tßc, cßp mßt hßnh phúc con ngß i. Chính 85 trißu đßng bào hôm nay là 85 trißu nßn nhân khßn cùng vì chúng.

Theo hai lßi nhß đßc hai bên vách phòng vßn có ngß i đßng dày đßc, nhßng mßi ngß i vßn âm thßm len lßi xßp hàng chen vào nßi đußi nhau đi lên hßng linh cßu đß vißng xác. Tâm lßi đßo mßt đôi tìm Dũng, nhßng anh chàng mßt tiêu, cũng có thß Dũng gßp bßn bè mãi mê câu chuyßn. Bây giß mà len lßi tìm Dũng là chuyßn khó khăn, còn gây sß khó chßu đßi vßi mßi ngß i cßn sß yên lßng. Hßu hßt mßi ngß i có thß đang dßng lßi cßu nguyßn theo tín ngß ngß cßa mình cho ngß i quá cß trong bßi cßnh này. Tâm cũng đang hßng lòng lên Đßng Tßi Cao...Thì cũng vßa lúc Tâm chú ý đßn mßt thißu phß mßc y phßc đen, dáng ngß i thanh nhß, mßnh khăn tang trßng xóa phß trßm mái tóc đen xußng tßn đôi vai gßy, che lßp vßng trán và mßp mô che gßn khußt đôi gò má bßu bßnh. Nàng đang tß hßng cßa len lßi tßng bßc mßt đi vào. Tuy đßng cách

Giọt Nước Mắt Khóc Ngày Vui

Tác Giả: Nguyßn Thß Hoßng
Thứ Ba, 20 Tháng 4 Năm 2010 22:09

khá xa, dßi ánh sáng mß Tâm càng chú ý hßn dáng dßp cßa ngß i thiß u phß, nhßng khó nhìn rõ khuôn mßt. Trong lúc tißm thßc hißn lên khá rõ nét thân quen cßa đßi tßng mà Tâm chú ý. Ngß i thiß u phß rßt khó khăn mßi thoát lên đß cß hàng ghß đßu dành cho gia quyßn. Tâm nghĩ có lß ngß i thiß u phß kia là phu nhân cßa nhà văn Mßc Nhiên.

Trong lúc mßi ngß i lßn lßt vißng xác trßc linh cßu, chßng trình chia xß tâm tình cßa cá nhßn và đoàn thß tißp tßc. Cho đßn lúc mßt vß cao niên đßi đißn mßt hßi đoàn bßc lên bßc, cßm micro phát bißu lßi chia sß và khßi đßu bßng câu “Thßa chß Dißu Ngân, phu nhân nhà văn Mßc Nhiên, cùng gia quyßn... Vßa nghe câu phát bißu đßu tiên y cßa vß cao niên phát ra đã khißn cho Tâm sßng sß, ngßn ngß vßi cái tên Dißu Ngân quen thußc. Tâm nhßng ngß i lên, trß mßt nhìn chăm chăm lên phía vß cao niên đang nói, nhìn ngß i thiß u phß vßa chßt thßy lúc nßy đang ngß i hàng ghß đßu...nhìn quang cßnh...nhìn chăm chăm tßng thß hißn đißn hßng trßc mßt. Đôi mßt Tâm hoa lên...nhßt nhßa...tai lßng bùng...đßu óc bßng bßnh theo âm vang vßng vßng hai tißng Dißu Ngân vßa lßt vào đôi tai chàng rõ ràng, chính xác...và loáng thoáng gißng nói cßa vß cao niên lúc trßm, lúc bßng...Cho đßn lúc vß cao niên kßt thúc lßi chia sß bßng câu “Tôi xin thay mßt Hßi Cao Niên Thành Phß thành thßt chia bußn cùng Nhà Thß Lâm Thß Dißu Ngân và gia quyßn trßc sß mßt mát to lßn cßa gia đßnh ! Cßu nguyßn Đßng Chí Tôn tißp đßn hßng linh Nhà Văn Mßc Nhiên vß cßi Nißt Bàn...”

Trßi ! Có thßt không ?! Thßc tßi hay đang trong gißc mß ..! Khi nghe rõ ràng cß tên và hß “Lâm Thß Dißu Ngân”...Tâm bßi rßi, xúc đßng tßt đß. Tâm nhß chóng mßt, cß giß thß đßng thßt vßng. Bßy giß, Tâm quyßt giß lòng mình thßt bình tĩnh đß thßm đßnh thßc hß. Rßt có thß trùng hßp tên và hß ngß i nào đó là thßng tình. Rßt có thß ngß i vß yêu quý ngày xßa đã gian trußn lßu lßc tßi đây. Chuyßn có thß xßy ra rßt bình thßng khi Đßt Nßc tan tác tang thßng sau ba mß i tháng tß đßn bßy lßm. Dòng đßnh mßnh cußc đßi mßi ngß i khó lßng trßc đßc. Đßng, sai phßi bình tâm tß chß tình cßm đßc nß đßnh trong bßi cßnh tang chß đau thßng này. Đã ba mß i bßy năm rßi, ngày Tâm bß loài cßng phß mißn Bßc cßm tù ß núi rßng Vißt bßc cho đßn nay, cái tên thân thßng Lâm Thß Dißu Ngân lßi vßa đßc nghe ngß i khác nhßc đßn lßn đßu tiên gißa bßi cßnh đß khßc đß cßi tßi hôm nay.

Vài phút trßn an tĩnh thßn, Tâm quyßt đßnh kißm chßng sß thßt. Tâm len lßi xßp hàng nßi đßoi theo mßi ngß i lên vißng xác ngß i quá cß, mßc đích đßc đßn gßn hßn nhìn cho rõ khuôn mßt ngß i thiß u phß mà Tâm chßt thoßng thßy lúc nßy. Bßy giß mßt phßn Tâm có thß quyßt đoán rßng ngß i thiß u phß y là Lâm Thß Dißu Ngân, ngß i nß trß tá xã hßi Quân Lßc Vißt Nam Cßng Hòa năm xßa đang hißn đißn trong gian phòng này, hoßc cũng có thß là mßt ngß i đàn bà nào đó trùng cß tên hß.

Lßn tßng bßc mßt theo dòng ngß i mßi lúc mßi gßn hßn, đôi mßt Tâm không rßi hàng ghß đßu dành cho gia quyßn. Trên hàng ghß y có bßn đßa nhß cùng trßc tußi, hai thanh niên, hai thiß u nß và ngß i thiß u phß. Tâm đoán chßc rßng có thß Nguyßn Lâm Dißu Thßy con cßa Tâm là mßt trong hai thiß u nß kia. Đßng thì đßng theo suy nghĩ, còn nßu trßc đißn, chßc chßn không ai nhßn ra ai, vì khi Tâm bß lao tù ngoài Bßc vßa lúc Dißu Thßy mßi tròn mßt tußi.

Khi đßn sát cßnh ngß i thiß u phß ngß i đßu dßy ghß, Tâm chß nhìn đßc phía lßng cßa nàng qua lßp y phßc màu đen, qua mßnh khăn tang trùm kín bên trên trong dáng ngß i bßt đßng. Đßu nßng cúi thßp, hai tay vòng trßc ngß c. Nßi lòng Tâm bßng bßng sôi sßc đang nhß mußn gào lên hai tißng Dißu Ngân... sßp bßt ra tß lßng ngß c. Tâm phßi cß gßng mím môi kìm hßm qua tißng nßc. Chß mßt phút sau lúc đßn đßc trßc linh cßu, Tâm đã chßng còn nhìn thßy gì hßn trßc mßt, mißng thì lâm râm cßu nguyßn cho ngß i qua đßi, mà đßu óc cß giß vßng tinh thßn, chußn bßnh quan đß phát hißn sß thßt trên khuôn mßt ngß i thiß u phß.

Tâm quay phßt ngß i lßi gißa khoßng cách chßng hai bßc, đôi mßt chàng dán chßt vào khuôn

Giọt Nước Mắt Khóc Ngày Vui

Tác Giả: Nguyán Thá Hoáng
Thứ Ba, 20 Tháng 4 Năm 2010 22:09

mắt ngó i thi u ph c nh n di n cho b ng đ c nh ng nét quen thu c. R i ch m t thoáng r t nhanh náng ng c lán nhán th ng váo Tám vái đái m t vá hán lác láng, ngáy đái thát thán...đán thát lá làng vá náng lái cú i xu ng r t nhanh. Chá trong vái giáy thiáng liáng y Tám đá phái kiám đác chánh xác qua ký c vá hián thác cho Tám biát ráng ngái thi u ph trác m t mánh chánh là vá yáu quý cáa mánh ngáy trác. Giá thì không còn m t nh m lán nào đá bián mánh. Tám nhá muán láo đáo, muán gáo lán thát to cho há bao đán nán...Nháng lái káp thái cá kám hám, cá giá im láng nhá đá quyát đánh trác. Xáo trán tánh cám, sá yáen bánh trong lúc này giá a hai ngái là chuyán không nên làm giá a báng quan thián há đáng đáo, giá a tang tóc, sá mát mát vá đáu buán mà ngái đáu khá nhát lái là Diáu Ngán.

Tám len lái qua táng ngái r t nhanh vá háng cáa. Trác m t Tám lúc này đá không còn giá háp đán đá chú y vá quan tám. Tám luán lách r t nhanh nhá trán cháy m t sá thát vá a xáy đán quá đát ngát vá khi đán gán bán ghi tán thám viáng, Tám cháp nhanh tá cáo phó, báng tiáu sá... đá có thám yáu tá xác đánh sá thát, nhát vái váo túi vá đái tháng ra sán ngoái.

Trái đám bên ngoái thát mát, thoáng đán, nhá nháng. Ngác nhán báu trái đám đán thám, nghìn triáu vì sao láp lánh chen chúc trên không gian, gió mát hiáu hiáu giá a khung cánh im váng trám mách khu nhà quán, Tám cám tháy lòng đáu bát cáng tháng. Ngác i ra, ká vào thám viáng có tháa đán, nháng báy giá đái vái Tám đáu váô nghĩa cháng là gì hán hình ánh, váóc đáng Diáu Ngán vá đáa con gái yáu quý đáng đáy áp trong hán xác Tám...Vá vá con đáng hián dián cách nhau chá gang tác sau háng chác nám xa cách, thá mà không váoi tay đán đác. Bát hánh thát ! Niám đáu thán phán bái đáu ra ? Tám láng tháng táng bác váô hán đái ra bái đáu xe, loáy hoáy tìm chiác xe cáa Dáng. Tám nghĩ có thá Dáng cũng đáng đái tìm mánh bên trong nháng căn phòng đáy áp ngái. Tám vái bám sá đái n thoái báo Dáng biát là đáng á bái đáu xe đái Dáng ra vá láy cá đáng bá mát.

Trên đáng vá nhà Dáng, Tám ngái cánh cá gáng nghe bán ká chuyán đá gáp mát sá ngái nói viác đánh chá Đám Ra Mát Sách. Đá sá muán đác gáp mát Tám cũng nhá thái gian Tám láu lái đáy, anh em có yá mái Tám đán viáng gia đánh cá nhà ván Mác Nhián nhán đáp cúáng ba báa.

Chuyán gáp Diáu Ngán vá con gái ngay báy giá là nhu cáu thúc hái nán nao, nháng cháa thá. Tám quyát giá váng ý chí. Đái vái Dáng vá bao ngái khác, Tám ván giá kín.

Tám nói :

- Mình nhá Dáng chuyán lái cáám án các bán. Xin cho mình hán đáp khác. Theo mình nghĩ các bán tá chác đám Ra Mát Sách có thá sau ba tháng mái ngày, hoác sau tuán giáp nám. Ngày giá Ban Tá Chác quyát đánh. Lúc đó tái sá bay qua tham đá. Báy giá đánh chá thì ngày mai tái vá, vì mát sá viác rát cán giái quyát. Sá sách mình ván gái lái nhà cáu giá giám.

- Sao gáp thá, ngày mai vá ? á lái chái đá.

- á...ngày mai mình vá, nhá Dáng đáa mình ra phi tráng sám káp ghi vé.

Dáng ká lá :

- Theo ý kián anh em đá tính nay mai sá có phián háp đá báu Tráng Ván Thi Đán thay thá anh Mác Nhián. Đá sá muán báu nhà thá Diáu Ngán, bà xá cáa anh Mác Nhián làm Tráng Ván Thi Đán, mác đáu nái bá có nhiáu nhán tài tháa sác đám nhiám. Nháng chá Diáu Ngán là ngái xáng đáng vát trái. Ván Thi Đán Máy Vián Xá thành hình, sinh hoát có tám váóc lán hián nay phán lán do công sác cáa ná thi sĩ Diáu Ngán đáng gáp. Chá luán náng ná tích các trong mái công viác không nháng cáa Ván Thi Đán mà ngay cá háu hát mái sinh hoát ván hóa, xá hái

Giọt Nước Mắt Khóc Ngày Vui

Tác Giả: Nguy&#n Th&# Ho&ng
Thứ Ba, 20 Tháng 4 Năm 2010 22:09

c&#a c&#ng đ&#ng t&#i đ&#a ph&#ng. Ch&# đ&# t&#o đ&#c uy tín cá nhân và s&# th&#ng m&#n n&#i h&#u h&#t m&#i ng&#i. Do đó, tang l&# c&#a anh M&#c Nhiên hôm nay đ&#c đ&#ng đ&#o, thân tình và trang nghiêm nh&# th&#.

Ng&#ng l&#i giây phút, D&#ng ti&#p :

- Ba quy&#n sách c&#a c&#u s&#p ra m&#t, thi sĩ Di&#u Ngân đã đ&#c qua. Ch&# y s&# đ&#m nh&#n trình bày m&#t trong ba quy&#n sách c&#a anh trong Đ&#m Ra M&#t sách. Ch&# nói r&#ng sách c&#a tác gi&# Phong Tr&#n (bút hi&#u c&#a Tâm) r&#t có giá tr&# v&# n&#i dung, văn phong l&#u loát, nh&# nhàng d&# dàng th&#m th&#u vào tâm h&#n đ&#c gi&#. Nh&#t đ&#nh sách s&# đ&#c ti&#p nh&#n đ&#ng đ&#o t&# m&#i gi&#i. Nhà th&# Di&#u Ngân &#c ao đ&#c c&#g p tác gi&# trong ngày ra m&#t sách đ&# t&# lòng ng&#ng m&# và trân tr&#ng m&#i tác gi&# h&#p tác v&#i Văn Thi Đ&#n Mây Vi&#n X&#. M&#t s&# anh em cũng nghĩ nh&# th&#. C&#u nghĩ sao ?

Nh&#ng chi ti&#t Tâm v&#a nghe do D&#ng k&# càng lúc Tâm th&#m c&#m th&#y ph&#n kh&#i và h&#nh di&#n. Th&#a c&# h&#i, Tâm tò mò h&#i D&#ng :

- Anh ch&# M&#c Nhiên ch&# có hai con ph&#i không D&#ng ? Trai hay gái ? V&#a r&#i mình th&#y có hai thi&#u n&# và hai thanh niên &# hàng gh&# gia quy&#n ? Còn chuy&#n c&#ng tác mình ch&#a nghĩ đ&#n, h&#n tr&# l&#i sau.

- Đó là hai cô Di&#u Th&#y và Di&#u Ng&#c con c&#a anh ch&# M&#c Nhiên. Nghe phong phanh không chính xác l&#m Di&#u Th&#y là con riêng c&#a ch&# Di&#u Ngân, ch&# bi&#t th&# thôi.

Nghe b&#n k&# Tâm càng an tâm khi đã nhìn và nghe m&#i đ&#u đ&#u chính xác. Tâm không ng&# chuy&#n đi l&#i tìm đ&#c v&# con xa cách ba m&#i b&#y năm dài. Trong hoàn c&#nh tang gia b&#i r&#i, đau bu&#n, m&#t mát, Tâm đã đành ph&#i nén lòng ch&#u đ&#ng mà tâm trí thì không lúc nào phai m&# vóc dáng thanh s&#c yêu ki&#u c&#a Di&#u Ngân. Đ&# v&#i b&#t s&# nôn nao thôi thúc g&#p v&# mà ch&#a đ&#c đ&#i di&#n nhau, Tâm tìm c&# liên l&#c v&#i Di&#u Ngân đ&#ng nghe đ&#c nghe ti&#ng nói c&#a v&#. Do đó, v&#a v&# đ&#n nhà là ba hôm sau Tâm email cho nàng.:

Kính ch&# Di&#u Ngân và gia quy&#n,

Tôi là Phong Tr&#n, tác gi&# ba quy&#n sách mà Văn Thi Đ&#n c&#a ch&# s&#p t&# ch&#c Đ&#m Ra M&#t Sách. Th&#t vô cùng đau đ&#n khi đ&#c tin phu quân c&#a ch&#, nhà văn M&#c Nhiên, Tr&#ng Văn Thi Đ&#n Mây Vi&#n X&# v&#a vĩnh vi&#n ra đi. Tôi xin có l&#i chia bu&#n cùng ch&# và các cháu tr&#c s&# m&#t mát vô cùng to l&#n đ&#i v&#i gia đ&#nh, Văn Thi Đ&#n, b&#n bè, thân h&#u. Nguy&#n c&#u vong linh ng&#i quá c&# an ngh&# thanh th&#n n&#i cõi vĩnh h&#ng. Phong Tr&#n.

Email chuy&#n đi, Tâm h&#i h&#p ch&# và hy v&#ng th&# nào cũng s&# có h&#i âm. V&#y mà h&#n m&#i ngày th&#p th&#m đ&#i, Tâm m&#i nh&#n đ&#n th&# :

Kính nhà văn Phong Tr&#n,

Di&#u Ngân h&#nh h&#t lòng cảm &#n anh g&#i l&#i phân &#u. Tr&#c t&#m lòng yêu th&#ng c&#a m&#i ng&#i, anh M&#c Nhiên đã vĩnh vi&#n an ngh&# t&#t lành. Sau tang l&#, Di&#u Ngân có nghe anh Đ&#c D&#ng b&#n anh nói anh cũng có m&#t t&#i nhà qu&#n, th&# mà Di&#u Ngân không đ&#c h&#nh g&#p anh. Th&#t đáng ti&#c. Xin cảm &#n anh. Ng&#i ch&#t nh&# đã xong, ng&#i s&#ng ti&#p t&#c ph&#i lo toan cu&#c s&#ng tr&#c m&#t. Ti&#n đây, Di&#u Ngân tin anh bi&#t, v&#a r&#i Văn Thi Đ&#n đã h&#p b&# phi&#u b&#u ng&#i lãnh đ&#o. K&#t qu&# các thành viên đã tín nhi&#m Di&#u Ngân trong nhi&#m v&# Tr&#ng Văn Thi Đ&#n cho dù Di&#u Ngân có t&# ch&#i cũng không đ&#c. Chúng tôi quy&#t đ&#nh s&# t&# ch&#c Đ&#m Ra M&#t sách c&#a anh vào ngày...sau th&#t tu&#n (49 ngày) c&#a M&#c Nhiên. Anh ch&# em trong Văn Thi Đ&#n đang kh&#i s&# ti&#n hành công vi&#c. May quá, email này xem nh&# th&# chính th&#c thông báo đ&#n anh. N&#u có gì trao đ&#i, anh email cho Di&#u Ngân ho&#c nhà văn Đ&#c D&#ng. Anh cũng có th&# g&#i cell phone cho Di&#u Ngân s&# 321-479-8285.

Kính anh Phong Tr&#n,

Theo ý ki&#n anh ch&# em trong Văn Thi Đ&#n và riêng cá nhân Di&#u Ngân h&#nh kính m&#i anh

Giọt Nỗi Đau Mất Khóc Ngày Vui

Tác Giả: Nguy&#n Th&# Ho&ng
Thứ Ba, 20 Tháng 4 Năm 2010 22:09

tham gia sinh hoạt trong Văn Thi Đoàn Mây Vĩn X&. Mong anh nh&#n l&#i. Các tác ph&#m c&#a anh, Ngân đã đ&#c qua r&#t tâm đ&#c, thích l&#m.
Kính anh - Di&#u Ngân.

Tâm đ&#c email nhi&#u l&#n trong ni&#m vui tràn đ&#y. Nhìn lên t&#m l&#ch, tính ra ch&# còn đúng m&#t tháng là đ&#n ngày ra m&#t sách. Trong hoàn c&#nh này Tâm nghĩ r&#ng ph&#i có cách &#ng x&# th&# nào cho h&#p lý h&#p tình gi&#a Tâm và Di&#u Ngân trong đêm ra m&#t sách tr&#&#c m&#t bàng quan thiên h&#. Mi&#ng l&#&#i, đ&# lu&#n ng&#&#i đ&#i th&#&#ng có nh&#ng k&#t lu&#n ác ý, thi&#u suy xét, ch&#ch h&#&#ng nhìn, cũng ch&# vì ch&#a m&#t ai bi&#t đ&#&#c cái quá kh&# riêng t&# c&#a hai ng&#&#i. Tâm cũng đã có suy nghĩ t&# l&#&#ng đ&#nh r&#ng khi đã nhìn, hi&#u qua đ&#&#c ph&#n nào tình c&#m, gia c&#nh, đ&#i s&#ng, đ&#a v&#, s&#&#nh h&#&#ng cá nhân trong xã h&#i c&#a v&# ch&#ng Di&#u Ngân - M&#c Nhiên trong m&#y m&#&#i năm chung s&#ng cũng r&#t là m&#n n&#ng, h&#nh phúc thăng hoa và vô cùng t&#t đ&#p c&#a m&#t gia đình êm &#m đ&#y ch&#! Th&# thì đ&#i v&#i tình nghĩa v&# ch&#ng gi&#a Tâm và Di&#u Ngân ngày x&#a r&#t &#ng&#n ng&#n ch&#a tròn hai năm, đã ph&#i v&#ng m&# chia ly theo th&#i gian ba m&#&#i b&#y năm dài thăm th&#m nh&# th&#, bây gi&# g&#p l&#i tình c&#m gi&#a hai ng&#&#i, h&#nh phúc gia đình có còn nguyên v&#n nh&# x&#a không? Nghĩ r&#ng tình có th&# nh&#t, nghĩa có th&# nh&#a. Nào ai hi&#u đ&#&#c! Nào ai l&#y th&#&#c mà đo lòng ng&#&#i. B&# dày h&#nh phúc n&#ng n&#n r&#c r&# kia tuy v&#a ch&#m đ&#t gi&#a dòng, nh&#ng khi c&#n thay th&# đầu th&# đ&# d&#ng đ&#&#c ch&#!

Tâm nôn nao quy&#t đ&#nh qua Orlando s&#m h&#n đ&# có đ&#&#c cu&#c h&#i ng&# tr&#c đi&#n v&#i ng&#&#i x&#a. Bàn b&#c công vi&#c và nh&#t là th&#m đ&#nh, đo l&#&#ng l&#i tình c&#m, tình nghĩa, cách đ&#i x&# c&#a Di&#u Ngân khi g&#p l&#i Tâm. Chuy&#n đi b&#t ng&# không có phép công ty. T&#t nh&#t đi tr&#a th&# sáu, chi&#u chúa nh&#t v&# đ&# không v&#ng m&#t nhi&#m s&#.

Đ&#n Orlando đã 7 gi&# t&#i, Tâm l&#y phòng ng&#, ăn u&#ng, ngh&# ng&#i. Sáng hôm sau th&# b&#y sau khi đi&#m tâm, Tâm xem l&#i đ&#a ch&#, đ&#&#ng đi trên b&#n đ&# và g&#i taxi. Cho đ&#n khi đ&#ng tr&#&#c ng&#i nhà c&#a Di&#u Ngân, Tâm c&#m th&#y h&#i h&#p, tìm đ&#p m&#nh, l&#ng l&#ng m&#t c&#m gi&#c nôn nao lo l&#ng. Nhìn l&#&#t qua ng&#i nhà có t&#ng l&#u b&# th&#, có vòng thành th&#p xung quanh. Nh&#ng th&#m c&# xanh m&#&#t t&# tr&#&#c ra sau đ&#&#c c&#t xén t&#&#m t&#t. Tr&#&#c sân nhà tr&#ng nhi&#u hoa r&#t đ&#p m&#t. Tâm th&#m nghĩ chính là ng&#i nhà h&#nh phúc c&#a ng&#&#i v&# cũ c&#a chàng v&#i ng&#&#i ch&#ng đã khu&#t. Tâm c&#m th&#y xót cho hai ng&#&#i. Nhìn vào sân r&#ng tr&#&#c nhà, Tâm th&#y m&#t cô gái tr&#, xinh đ&#p, y ph&#c h&#p th&#i trang, vóc dáng thanh nhã, duyên dáng đang đ&#ng m&# c&#a xe. Tâm l&#ng th&#ng đi vào. Nghe ti&#ng đ&#ng, cô gái tr&# nhìn ra, ng&#p ng&#ng và khi Tâm đ&#n g&#n, cô gái tr&# cúi đ&#u chào Tâm :

- Kính chào bác. Bác c&#n tìm ai &#?

Tâm m&#m c&#&#i, và suy đoán cô gái tr&# này ch&#c ch&#n là Di&#u Th&#y, con c&#a mình đây. M&#t thoáng Tâm chú ý nh&#n ra r&#ng khuôn m&#t cô gái gi&#ng h&#t Di&#u Ngân nh&# đ&#c khuôn. Chính đây con gái c&#ng c&#a mình. Tâm mu&#n th&#t lên trong n&#i vui m&#ng nh&# b&#t đ&#&#c vàng “Con gái c&#a Ba, Di&#u Th&#y! con &#i! Ba đây! Tuy nhiên, Tâm c&# đánh b&#o :

- Bác c&#n g&#p ch&# Di&#u Ngân. Má cháu có nhà không cháu Di&#u Th&#y?

Đ&#t nhiên nghe ng&#&#i khách l&# g&#i đúng tên mình, cô gái tr&# thoáng ng&#c nhiên, c&#t ti&#ng h&#i :

- Th&#a bác, má cháu có nhà. Xin l&#i bác là ai, đ&# cháu vào th&#a v&#i m&# cháu.

- Cháu th&#a v&#i m&# là có nhà văn Phong Tr&#n t&# ti&#u bang Washington đ&#n đ&# xin g&#p m&# cháu.

Di&#u Th&#y m&#m c&#&#i, nét m&#t sáng r&# ni&#m vui :

- Nhà văn Phong Tr&#n. &#!. Cháu nh&# r&#i. Cháu có nghe m&# cháu đôi lúc nh&#c đ&#n tên bác,

Giọt Nước Mắt Khóc Ngày Vui

Tác Giả: Nguyán Thá Hoàng
Thứ Ba, 20 Tháng 4 Năm 2010 22:09

cũng như cháu cũng đã đọc mấy quyển sách của bác sắp ra mắt vào tháng tới. Không ngờ hôm nay cháu hẳn hẳn đọc mấy quyển sách. Sách của bác viết rất hay, cháu rất ngạc nhiên. Cháu sẽ hát mình một bài đêm ra mắt sách của bác. Cháu và em Diáu Ngác của cháu đang có ý định sẽ viết một bài báo về bạn bè gần gũi của cháu để tham dự cho thật đông. Bác thích không?

Tâm cảm ơn rất nhiều của bạn đọc. Tâm thoáng nhìn nhìn khác tránh nhìn xúc động như mọi người bạn thành tình khóc:

- Cảm ơn cháu. Thêm sẽ rất ngạc nhiên của cháu thật vô cùng quý hóa. Con nhà tông không giống lông cũng giống cánh.

Trong niềm phấn khích Diáu Tháy tâm sẽ hát một bài tình:

- Cháu vẫn đang mißt mài hßc viết và hßc nói tiếng Việt thật thành thạo đó bác vì cháu thích viết văn tiếng Việt, đọc sách tiếng Việt để tìm hiểu về đất nước quê hương, nguồn gốc của mình. Cháu nghe mà cháu nói lúc mà cháu sanh cháu vẫn tròn mắt cười thì mà và cháu đã rời bỏ quê hương cho đến nay vì không thể sống được cái chế độ tàn bạo, dã man của Việt cộng sau ngày miền Nam bị giải cộng cộng chißm. Mà cháu nói thật. Đọc các sách của bác, cháu đã học được nhiều bài học hành văn của bác, nhất là những bài viết văn chương. Ba cháu đã chịu khó học để cháu hiểu, giải ba cháu đã qua đời, mà cháu sẽ tiếp tục giúp cháu nhất là quy luật về thật.

- Ô! cháu Tháy giỏi lắm. Thành thật bác mừng cho cháu. Chúc cháu thành công tiếp nối sự nghiệp của ba mẹ.

- Ồy chết, kính mời bác vào nhà. Để cháu vào báo cho mẹ cháu biết có bác đến.

Đến là, Diáu Tháy thoßt đi rất nhanh. Tâm lắng nghe những lời bình luận theo sau. Vừa bước vào phòng khách, Tâm đã thấy Diáu Tháy ở phòng trong ra, nét mặt hiền:

- Kính mời bác ngồi. Mẹ cháu vừa đi tắm và đang trong bathroom. Mẹ cháu buồn chút và sẽ tiếp bác ngay bây giờ. Giờ cháu phải đi làm, đã trễ giờ. Kính chào bác. Hy vọng cháu sẽ gặp bác trong đêm ra mắt sách của bác.

Đến là, Diáu Tháy đi về ra xe. Còn lại một mình trong phòng khách rất rộng, đọc bài trí nội thất nghiêm túc sang trọng, thật trang trọng, tất cả đã cho Tâm hiểu được rằng đây sẽ là gia đình này cũng thuộc hàng trung lưu khá giả. Tâm quan sát từng góc vßt, tranh ảnh...đẹp đß trang trí thật vừa ý, bắt mắt. Đọc biết nhất có bức ảnh của rất lớn, thật hoành tráng treo trên vách để nhìn sofa đẹp của Diáu Ngân đang ngã nghiêng ngßi trong vòng tay Mẹ Nhiên, ánh mắt hai người nhìn nhau tình tứ, say đắm. Tâm ngồi bắt đầu nhìn chăm chăm bức ảnh trong mắt tâm trí quay cuồng tê liệt. Tuy rằng Tâm nhận đó là một tình yêu riêng tư của đời sống hạnh phúc cá nhân, đâu có gì phải quan tâm. Nhưng, Tâm vẫn cảm nhận giữa mình và Diáu Ngân đang như bước chân ngang bước một khoảng cách xa vô cùng tận. Nhưng ồ ồ, mà mẹ mẹ của một lâu đài hạnh phúc vun đắp theo thời gian mong ước trở thành hiện thực trước mắt đang vừa bước một cơn gió mạnh cuốn đi. Và kìa, trong một góc bên trong phòng khách, chiếc tivi đã tắt đi như nhà văn Mẹ Nhiên, hßng đèn sáng choang, nghi ngút là phần nhìn nhìn thấy một số mảnh an bài cho từng con người nhìn thấy. Hãy chấp nhận như thế, cho tình yêu vô tận, thổi mái.

Năm phút trôi qua Tâm vẫn ngồi trên sofa chờ. Cho đến lúc Diáu Ngân từ phòng bước ra trong bộ quần áo ngß màu thiên thanh, bên ngoài khoác chiếc áo choàng màu hồng nhạt trang nhã, tóc búi cao gọn, khỏe khoắn, khuôn mặt đôn hậu hiền hòa, không trang điểm. Từng bước uyển chuyển như nhàn, thật dài các, Diáu Ngân bước vào phòng khách, nét mặt tươi cười nhìn khách, cất tiếng chào:

- Chào anh! Nhà văn Phong Trán.

Tâm đứng dậy, nhìn Diáu Ngân không chớp mắt. Giây phút đầu tiên qua bao năm xa cách được nhìn nhìn và yêu quý ngày xưa đang đứng trước mắt, Tâm xúc động thật. Trong lúc

Giọt Nước Mắt Khóc Ngày Vui

Tác Giả: Nguy&#n Th&# Ho&#ng
Thứ Ba, 20 Tháng 4 Năm 2010 22:09

Y Tâm v&#a ch&#t th&#y Di&#u Ng&#n kh&#ng l&#i...tr&# m&#t tr&#n tr&#i nh&#n Tâm s&#ng s&# trong n&#i ho&#ng h&#t...ng&#ng&#c...khu&#n m&#t n&#ng tái đ&#n, mi&#ng l&#p b&#p run r&#y t&#ng ti&#ng đ&#t qu&#ng :

- &#a !..sao l&#i..! Phong Tr&#n...! Anh Phong Tr&#n...! Anh...là anh Phong Tr&#n...sao anh l&#i là Tâm ! Sao l&#i là Tâm ...! Anh Tâm..! Anh...Tâm c&#a em...kìa...!!!

Ti&#ng r&#n r&# Di&#u Ng&#n l&#m đ&#n :

- Anh..! Anh Tâm ! chính là Tâm c&#a em th&#t đ&#y sao ? Ng&#&#i hay ma...! Em...s&# ..! Anh đã ch&#t t&# lâu r&#i kia mà ! Anh có bi&#t không ? Anh đã ch&#t r&#i ! Em s&# ...đ&#ng hi&#n v&# nhất em..! T&#i nghi&#p em !

Di&#u Ng&#n ng&#y ng&#&#i, l&#o đ&#o. S&# vi&#c di&#n ra quá đ&#t ng&#t...Tâm v&#i b&#&#c nhanh đ&#n đ&# Di&#u Ng&#n trong vòng tay mình và dịu dàng đ&#n ng&#i trên sofa.

- Bình tĩnh. Anh là Phong Tr&#n. Phong Tr&#n là Nguy&#n Ho&#ng Tâm ngày x&#a c&#a em ! Tâm th&#c s&#, là ng&#&#i th&#t c&#a em đây. Di&#u Ng&#n ! Hãy bình tĩnh.

Khu&#n m&#t Di&#u Ng&#n tái nh&#t, ph&#ng ph&#t nét lo s&# đ&#n h&#i h&#ng. Nàng ng&#&#i vào sofa, đ&#u t&#a trên thành gh&#, đôi m&#t lim dim, l&#c lỏng, vô h&#n. Th&#t t&#i cho nàng. Nàng đang b&# c&#n s&#c mãnh li&#t. Mi&#ng nàng l&#m nh&#m nh&#ng gì không rõ xen k&# ti&#ng n&#c u&#t ngh&#n và r&#i Di&#u Ng&#n khóc t&#c t&#&#i, khóc ngon lành say s&#a nh&# đ&#a tr&# đang đánh m&#t đ&# ch&#i. Nhìn ng&#&#i v&# cũ đang trong tr&#ng thái xúc đ&#ng t&#n cùng, lòng Tâm qu&#n th&#t. Tâm v&#n ng&#i yên đ&#i di&#n nh&#n Di&#u Ng&#n đang tho&#i mái trong c&#n gi&#i t&#a nh&#ng d&#n nén cõi lòng. Di&#u Ng&#n v&#n duyên dáng, xinh đ&#p nh&# thu&# nào tuy tu&#i nàng đã tròn sáu m&#&#i. Nét đ&#p quý phái, kiêu sa, ch&#ng ch&#c toàn di&#n c&#a m&#t ng&#&#i đã đ&#&#c s&#ng trong h&#nh phúc tr&#n v&#n, trong đ&#i s&#ng ti&#n nghi v&#t ch&#t đ&#y đ&#. Trong b&#t ng&# va ch&#m vào da th&#t s&#n ch&#c quen thu&#c c&#a v&# khi Tâm đ&#a tay đ&# nàng v&#a r&#i đã g&#i nh&# l&#i giây phút n&#ng n&#n hai k&# đã m&#t th&#i qu&#n quít bên nhau ngày tr&#&#c. Nh&#ng phút im l&#ng trôi qua...Tâm lên ti&#ng :

- Hôm nay chúng ta g&#p l&#i nhau sau bao nhiêu năm xa cách, chính là ngày vui c&#a chúng ta, sao em không m&#ng vui l&#i khóc ?

Di&#u Ng&#n ch&#m n&#&#c m&#t, s&#a l&#i dáng ng&#i, nhìn Tâm trong ánh m&#t đ&# đ&#n :

- Đúng v&#y. Em khóc cho ngày vui h&#i ng&#. Khóc gi&#i t&#a nh&#ng u&#t ngh&#n đã b&# đ&#n nén mà bao nhiêu năm em ch&#ng gi&#i bày đ&#&#c v&#i ai. Khóc cho h&#nh phúc. Khóc đ&#&#c nhìn th&#y anh. Bao lâu em c&#ng r&#ng chúng ta đã vĩnh vi&#n không còn th&#y m&#t nhau, vì anh đã ch&#t r&#i, anh có bi&#t không h&# Tâm c&#a em ?. Nh&#ng ng&#&#i b&#n c&#a anh cùng tr&#i tù ngoài B&#c sau khi b&# b&#t, h&# v&#&#t ng&#c tr&#n thoát v&# b&#o r&#ng anh b&# l&#i côn đ&# c&#ng ph&# tra t&#n h&#t s&#c đã man cho đ&#n ch&#t.

- Đúng th&#. Nh&#ng anh ch&#a đ&#n s&# ch&#t, đ&#&#c anh em cùng tr&#i c&#u s&#ng.

- Nh&#n đ&#&#c tin anh đã ch&#t, em quay cu&#ng đi&#n đ&#o m&#t th&#i gian đã không còn mu&#n s&#ng.

Ti&#p đ&#n đúng cái ngày 30 tháng t&# b&#y l&#m tang th&#&#ng đ&#n t&#i nh&#t c&#a đ&#t n&#&#c, trong c&#n ho&#ng lo&#n t&#t cùng em nh&# đi&#n cu&#ng b&#ng con b&#n ba trôi đ&#t theo làn sóng ng&#&#i ào &#t t&# Saigon ra Vũng Tàu, c&# l&#n chen, giành gi&#t tranh nhau đ&#&#c lên ghe, lên tàu v&#&#t ra kh&#i tr&#n ch&#y qu&# đ&#. Em ph&#i đi, ch&#t s&#ng em cũng đi đâu th&# s&#ng đ&#&#c v&#i l&#i c&#&#p vi&#t c&#ng. Tin anh đã ch&#t r&#i, em đâu th&# ch&# anh. Thân nhân dòng h&# t&#n l&#c ch&#ng m&#y ng&#&#i giúp đ&#&#c gi&#. B&#n thân em là n&# quân nhân QL/VNCH có &# l&#i cũng s&# b&# chúng đ&#y &#i, h&#m h&#i. Thà đ&#m m&#ng s&#ng đ&#i l&#y hai ch&# t&# do còn h&#n cú&#i đ&#u đ&# chúng hành h&# làm nh&#c, n&#u th&#t b&#i cũng không ân h&#n.

Tâm im l&#ng ng&#&#i l&#ng nghe câu chuy&#n trong ni&#m c&#m ph&#c và h&#nh di&#n. Di&#u Ng&#n ti&#p t&#c :

- Chuy&#n v&#&#t bi&#n ngày đó th&#t gian tru&#n kh&#ng khi&#p ch&#a t&#ng có mà m&#i l&#n nh&# l&#i em v&#n khi&#p đ&#m kinh hoàng. Lúc &#y em đã chen l&#n lên đ&#&#c m&#t tàu đánh cá c&# l&#n đ&#y đ&#c

Giọt Nước Mắt Khóc Ngày Vui

Tác Giả: Nguy&#n Th&# Ho&#ng
Thứ Ba, 20 Tháng 4 Năm 2010 22:09

ng&# i. Lính, dân, già trẻ, lớn bé trên tàu &# c&# ng hai trăm ng&# i, quá t&# i, tàu ch&#ng ch&#nh mu&#n l&#t úp. Nh&#t là súng đ&#n thi nhau n&#, b&#n nhau, giành nhau...gi&#t nhau, c&#p gi&#t nhau ho&#ng lo&#n khi&#p quá. Có k&# đi&#n lo&#n ch&#a súng b&#n x&#i x&# vào nh&#ng tàu, ghe đ&#y &#p ng&# i vì không ai ch&#u nh&#ng cho h&# ch&# đ&# l&#t đ&#c ch&#n lên tàu. M&#ng ng&# i nh&# c&# rác. C&# chen lên đ&#c tàu, em ôm con co ro chui vào m&#t góc ng&# i im không dám hó hé. M&#c, tàu đi đâu cũng đ&#c, ai sao mình v&#y, phó thác r&#i may. Gi&#n x&# chi&#u tàu kh&#i hành ra kh&#i, c&# nh&#m h&#ng đông nam đi t&#i. Ti&#ng máy tàu n&# l&#ch t&#ch, ì &#ch, m&#t mỗi nh&#ng h&# v&#n x&# h&#t t&#c l&#c l&#t t&#i. Qua m&#t đêm, m&#t ngày r&#i m&#t đêm k&# ti&#p bi&#n l&#n, sóng êm. Nh&#ng đa s&# đ&#u b&# say sóng n&#m x&#p l&#p. Em và con cũng không thoát kh&#i. Sang ngày th&# hai vào gi&#a tr&#a, đ&#t nhiên m&#a đ&# xu&#ng nh&# trút n&#c. Gi&#ng t&#, cu&#ng phong &#m &#m long tr&#i l&# đ&#t. Gió bão gào thét mu&#n v&# tung qu&# đ&#a c&#u. T&#ng đ&#t sóng l&#n cao ng&#t ch&#m đ&#u nhau t&#o nh&#ng cây n&#c kh&#ng l&# tung con tàu mong manh lên cao, và trong tích t&#c nh&#n chi&#c tàu đang l&#t úp chìm l&#m xu&#ng lòng đ&#i d&#ng đen th&#m. Ng&# i, v&#t, m&#i th&# trên tàu r&#i v&#i tung to&#e kh&#p n&#i trong màn n&#c tr&#ng xóa c&#a t&#ng đ&#t sóng nh&#i. Em lạnh trí m&#t tay ch&#p đ&#c m&#t can nh&#a l&#n g&#n đó b&#u ch&#t nó, m&#t tay ghì ch&#t con...và r&#i em không còn bi&#t gì n&#a gi&#a nh&#ng đ&#t sóng hung hãn ng&#a nghiêng nh&#i x&#c. Ch&#ng nh&# lâu l&#m, bi&#n l&#i l&#n, sóng l&#i êm, tr&#i quang đ&#n x&# chi&#u. V&#ng v&#ng bên tai bao ti&#ng gào thét, kêu c&#u. Em đ&#n đ&#n t&#nh, đ&#n đ&#n hi&#u m&# m&# đ&#c th&#c tr&#ng và th&#t không ng&# lúc &#y em đang n&#m trong vòng tay c&#a m&#t ng&# i đàn ông. Ng&# i &#y là anh M&#c Nhiên...!

Ti&#ng nói Di&#u Ng&#n nh&# đ&#n trong u&#t ngh&#n, thút thít đau đ&#n :”Anh M&#c Nhiên c&#a em. Anh đã c&#u s&#ng m&# con em thoát ch&#t trong gang t&#c gi&#a cu&#ng phong bão t&# đ&#i d&#ng ngày đó...gi&# sao anh l&#i n&# b&# m&# con em mà vĩnh vi&#n ra đi..!” Ánh m&#t Di&#u Ng&#n chăm chăm nhìn b&#c &#nh l&#n c&#a hai ng&# i treo trên t&#ng. Tâm v&#n ng&# i im l&#ng tr&#c c&#n xúc đ&#ng c&#a Di&#u Ng&#n và nghĩ r&#ng chính đó là ngu&#n c&#m xúc r&#t chân th&#t c&#a nàng đ&#i v&#i ng&# i đã khu&#t mà Tâm c&#m th&#y c&#n ph&#i tôn quý.

Di&#u Ng&#n quay nhìn Tâm trong ánh m&#t bu&#n bu&#n :

- Anh Tâm ! Hãy tha th&# cho em nhen anh. Em đã không đ&#n đ&#c n&#i ti&#c nh&# anh M&#c Nhiên đang đ&#t phát trong lòng, m&#i có giây phút m&#i lòng nh&# th&# tr&#c m&#t anh. Tha th&# cho em đi Tâm ! Ng&# i ch&#t r&#i ch&# còn l&#i s&# ti&#c nh&# trong t&#ng ni&#m đ&#i v&#i ng&# i s&#ng mà thôi. N&#u không có M&#c Nhiên, Di&#u Ng&#n đã không còn n&#a trên đ&#i này đ&# đ&#c g&#p l&#i Tâm hôm nay. Vì đúng vào lúc em và con b&# v&#ng ra kh&#i tàu, b&# nh&#ng c&#n sóng l&#n nh&#i đ&#p t&#i t&#p gi&#a bi&#n sâu, em đã đánh m&#t can nh&#a, c&# th&# không còn s&#c s&#ng, toàn thân buông xuôi, t&# th&#n đang ch&# ti&#p nh&#n và trong tích t&#c ch&#c ch&#n m&# con em s&# vĩnh vi&#n vùi xác đ&#i bi&#n sâu. Trong lúc &#y anh M&#c Nhiên đang l&#n h&#p gi&#a sóng bão cu&#ng lo&#n tìm v&# con và khi l&#t ngang qua em, nhìn th&#y em đang b&# sóng đánh chìm, anh v&#i l&#n theo kéo m&# con em lên m&#t n&#c. M&#c Nhiên là lính h&#i quân, b&#i gi&#i, l&#i có chi&#c phao, nên khi kéo em lên đ&#c, m&#t tay anh gi&# ch&#t em, m&#t tay bám vào phao và ti&#p t&#c l&#t trên sóng ki&#m v&# con gi&#a bi&#n. R&#i ph&#i qua thêm m&#t đêm n&#a n&#m l&#nh đ&#nh l&#nh cóng trên n&#c bi&#n, M&#c Nhiên v&#n bám ch&#t gi&# m&# con em, v&#a l&#nh, v&#a đói, v&#a khát, em đã hôn mê không còn bi&#t gì n&#a. Còn Di&#u Th&#y thì đã l&#nh c&#ng, m&#t nh&#m nghi&#n, mà mi&#ng v&#n còn ng&#m vú m&#.

Đ&#n lúc t&#nh l&#i và hi&#u đ&#c, em th&#y mình n&#m trên m&#t chi&#c tàu l&#n bên c&#nh có anh M&#c Nhiên. Anh cho bi&#t vào sáng hôm sau có chi&#c tàu buôn ngang qua và v&#t đ&#c ba m&# i l&#m ng&# i, còn s&# đông kia đã chìm sâu đ&#i đáy bi&#n. V&# và đ&#a con trai năm tu&#i c&#a anh M&#c Nhiên đ&#ng chung s&# ph&#n oan khi&#n đó. Cu&#c hành trình tr&#n ch&#y l&#u gi&#c vô th&#n c&#a H&# t&#c vào cái ngày ba m&# i tháng t&# b&#y l&#m đen t&#i đó cũng khá gian truân sau đó, trong n&#i ph&#n đ&#u không ng&#ng đ&# có đ&#c ngày hôm nay anh Tâm &# !

Giọt Nước Mắt Khóc Ngày Vui

Tác Giả: Nguyán Thá Hoàng
Thứ Ba, 20 Tháng 4 Năm 2010 22:09

Anh Tâm à, em nghĩ rằng người đã có một sự phẫn nộ mà Tô Họa đã dành sự n. Lúc tuổi đời thì đôi mắt, những người bám theo em van xin để được yêu, em đã chấp nhận may xao được. Nhưng khi vấp anh ngay ngày đầu tiên lúc anh bắt đầu những bước quân y viên, em đã yêu anh, yêu đến si mê cuồng nhiệt, quyết một lòng không để mất anh. Vậy mà em đã mất anh cũng bởi lẽ chấp nhận nô vong bản, chấp nhận tin ngu xuẩn gây nên tội ác chiến tranh. Đến anh Mạnh Nhiên lại xuất hiện bắt gặp câu em trên biển đúng lúc thuyền chèo đang chèo chèo đón nhận em đến rồi thì nghĩa đến người câu em trên sông mẹ con em. Anh Tâm ! anh có ân hận và buồn em đi đâu giờ không ?

- Sao lại buồn và ân hận ? Anh mừng cho em. Anh hạnh phúc, cảm phục em. Anh nghĩ ba mươi lăm năm chung sống, em hạnh phúc bên chàng trai này ?

- Toàn vẹn anh . Mạnh Nhiên chăm sóc và yêu quý em vô cùng. Còn anh ?

- Anh này à !? Sau 13 năm tù đầy trải qua sóng lang thang trải qua những công việc tay chân. Nhà cửa, ruộng vườn của cha mẹ đã bị lũ cướp bóc cướp sạch. Đi theo chàng trai tình HO qua đây năm 1990, sống chung với chàng trai người bạn, đi làm kiếm sống, rồi nhàn thì viết để giải sầu. Luôn để tâm dõi tìm em mà nào có kết quả.

Đi u Ngân mỉm cười :

- Bao nhiêu năm sống nhau, sao anh cảm thấy mình như thế ?

- Để anh duy nhất một người vợ mà thôi. Vì hình ảnh người vợ thanh khiết yêu đó luôn mãi khắc sâu trong lòng không có thể chuyển đổi được. Anh quyết tâm giữ mình như thế để mong có ngày gặp em.

Nghe Tâm thì nói niềm, Đi u Ngân cười :

- Em chấp nhận phải nói thế nào bây giờ. Hoàn cảnh, thời thế như anh biết đó xoay đổi buồn con người không muốn cũng phải chấp nhận. Anh Tâm, anh quá khắt khe cuộc sống cá nhân anh đây, anh biết không ?

Đốt lửa, Đi u Ngân nhìn chàng trai, nói :

- Anh dùng cảm với em nhen anh. Mình ăn cảm với nhau, lâu rồi chúng mình chia sẻ cảm xúc hạnh phúc chung. Anh hãy vui cùng em. Em gọi nhà hàng gần bên nhà mang bữa ăn sang. Em ít có thì giờ rảnh nhàn nhàn. Vợ đi làm, vợ tham gia chương trình thi nghệ thuật trên đài phát thanh, vợ tham gia công việc Văn Thi Đàn Mây Viên X và anh Mạnh Nhiên, lại phải đi trách nhiệm công việc của chàng trai để anh phải lo hai đứa cháu học, để sách, viết bài... buồn rồi suốt ngày... Anh chờ em chút xíu. Em pha cà phê anh và em uống nhé !

Rồi chàng trai Tâm trở lại, Đi u Ngân đứng lên bước nhanh vào trong, sau đó mang ra bình trà nóng, bánh ngọt và hai ly cà phê.

Tâm lên tiếng :

- Lúc sáng khi vào đây anh đã gặp Đi u Thủy. Bởi nó rất giống em, anh nhận ra liền. Hai cha con có nói chuyện với nhau. Anh rất ngạc nhiên khi nghe con nói cảm giác hạnh phúc, nói tiếng Việt thành thạo và muông trở thành nhà văn, nhà thơ.

- Anh biết không, em nó là Đi u Ngọc cũng thế, hai chị em đang có cùng một đam mê. Anh Mạnh Nhiên nhiệt tình hướng dẫn con và chúng nó đã có những bài viết góp một phần trên báo và diễn đàn. Hai chị em đầu là dược sĩ. Thủy làm tiếp viên hàng không đây, Ngọc theo chàng trai là bác sĩ y khoa làm tiếp viên hàng không Miami. Chàng trai của Thủy là phi công American Airline nên thanh xuân sống nhà. Thủy và Ngọc thông minh, lanh lợi nhưng khó. Dù buồn rồi những việc mà còn tham gia các sinh hoạt của giải trí.

Tâm hỏi :

- Có khi nào em nói với anh cho Đi u Thủy nghe chưa ?

- Chưa anh . Nhưng sau này em nghĩ cũng phải cho Đi u Thủy biết sự thật vì sự có mặt của

Giọt Nước Mắt Khóc Ngày Vui

Tác Giả: Nguyán Thá Hoàng
Thứ Ba, 20 Tháng 4 Năm 2010 22:09

anh.

- Đã ba mái năm em sống an bình trong mát gia đình hạnh phúc toàn vẹn bên cháng con, nháng giọt Mác Nhiên không còn nữa, anh lái có mát bát ngờ hôm nay trác mát em. Em nghĩ thá nào vá anh cũng nhá tình nghĩa chúng mình đã có đác ngày xưa, dù chúng mình chá bên nhau cháa tròn hai năm ?

Trác câu hỏi dò ý cáa ngái cháng cũ nét mặt Diáu Ngân buồn buồn dám chiêu :

- Anh là mái tình đáu cáa em mà em đã trao trán đái con gái trinh nguyên đã không bao giờ nhát má trong tim em. Đôi lúc im áng tâm hồn, em ván quay quát nhá vá anh vái nháng cảm giác ban đáu áy. Nhá đá hoài niệm bao ká niệm đáp mà chúng ta đã có, tuy biát rằng nháng ká niệm đáp áy sá không bao giờ nám bát lái đác trong tám tay vì tin anh đã chát rái. Khi em cháp nhán làm vá anh Mác Nhiên là đáp lái án cáu tá hai má con em, em cán mát chá đáa trong cuác sống láu vong, con còn nhá đái và nhát là chúng em đã có đác mát tình yêu chân thát, táng nguyện và sá giúp đá tán tình cho nhau nháng ngày đáu láu xưa. Bao nhiêu năm áy chúng em sống rát hạnh phúc, cho dù bây giờ anh Mác Nhiên không còn nữa, lòng em cháa có thá xóa má tình nghĩa đã thám sâu cáa nhau trong mát thái gian dài đầu thá đá dàng nhát má ngay đác, phái không anh ?

Diáu Ngân ngáng nói, nhìn Tâm nhá dò xét, giọng trầm buồn :

- Anh Tâm cáa em ! Em nghĩ rằng anh cũng có thá đáng suy nghĩ vái em. Đó là trong ba năm cá tang cháng - hoác có thá trán cuác đái - em phái quyát tâm chung tháy, gìn giữ tiát hạnh cáa mình vái ngái đã khuất đá trán nghĩa tình. Vì thá, mong anh hiáu cho em, trong hoàn cán này, chúng mình hãy nhá là bán cáa nhau. Bán thân. Bán tri ká. Có đán vái nhau hãy giữ lòng cho nhau. Qua câu chuyện, em biát anh còn yêu em. vì anh đã tiát chá tình cảm anh suát cháng đáng dài đá chá biát sống vái tình yêu cáa em dù không có em. Anh cũng nhá rằng, em ván là cáa anh, nháng ván đá sá xoay đái thá nào thì sau ba năm cá tang anh Mác Nhiên, chúng ta sá giữ i đáp cho nhau. Đác chá anh ?

Đã sống vái Diáu Ngân, đã hiáu đác tâm tính vá, do đó nháng lái Diáu Ngân nói Tâm cũng đã có sán trong suy nghĩ cáa mình tá nhà ra đi. Tâm đã không cảm thấy hối hận, thát váng, trách cá mà còn ná nang kính phác.

- Em Diáu Ngân, anh hoàn toàn đáng ý và rát trân quý ý kiến cáa em. Trong lúc này chúng mình hãy là bán cáa nhau. Anh máng vui vì anh đã không còn cô đán. Thánh thoáng có đáp, anh bay qua thăm em, đán thoái, email tháng xuyên cho em.

Nhà hàng đã mang báa ăn đán nhà theo yêu cáu. Trong lúc dùng báa, Tâm đáng nghá :

- Anh muán sau báa ăn, em có thá đáa anh ra viáng má anh Mác Nhiên. Anh muán tá lòng tôn kính biát tán anh áy. Mác Nhiên là ngái cháng, ngái cha tát, sống có trách nhiệm mà em rát may mán gặp đác. Náu không, cuác đái em và con sá khán đán trong lúc anh và em báng cách bái cuác chiến khán nán quá ác gây nên.

Diáu Ngân nhìn Tâm trong ánh mát biát án biáu đáng tình :

- Vâng, cảm nán cá xong chúng ta đi ngay nhen anh vì chiáu nay thá báy em có cuác họp cáa Văn Thi Đoàn Mây Ván Xá tháo luận viác phái họp cùng cáng đáng, các hái đoàn tham gia biáu tình tuán hành ká tái và lên án bè lũ bán nán cáng viát đã phá nát quê háng nhân ngày quác hán ba mái tháng tá vào tuán tái. Anh đán tham đá, em muán giữ i thiáu anh vái anh chá em trong Văn Thi Đoàn, nhân đáp tháo luận thêm vài ván đá trong đêm ra mát sách cáa anh.

Lòng Tâm nôn nao đáy phán khích. Ba mái báy năm rái ká tá ngày Tâm báng giác bát Tâm mái có đác mát ngày bình an và thoái mái tâm hồn. Đá hiáu ra rằng lá sống công chính chá bao giờ quên án nháng ngái cho ta cuác sống hôm nay vái tát cá nháng gì ta cán. Cuác sống cháng là mát cuác cháy đua, mà chính là mát hành trình mà ta có đác táng bác khám phá ra

Gi t N c M t Khóc Ngày Vui

Tác Giả: Nguy n Th Ho àng
Thứ Ba, 20 Tháng 4 Năm 2010 22:09

nó..!

<http://maylangdu-vnfl.blogspot.com/>